

[Statsministeren.]

findes et samarbejdsgrundlag. Jeg har ikke opgivet håbet om, at det skal lykkes.

Venstres ordfører, hr. Christophersen, pegede da også på, at der trods alle forskelle er mange forbindelsespunkter imellem de forslag, som regeringen har fremsat med hensyn til beskæftigelsesfremmende og erhvervsstøttende foranstaltninger, og så de forslag, der er fremsat fra anden side, f. eks. fra socialdemokratiet, om de samme forhold. Det er måske muligt at begynde her. Det ville måske være naturligt at forsøge at begynde her. Jeg gør opmærksom på, at stimulans til beskæftigelse også koster penge, og derfor hænger disse problemer sammen med bespareelserne. Jeg noterede mig igen, at det radikale venstre står fast på, at de aftalte besparelser skal føres igennem.

Hr. Kjeld Olesen sagde, at regeringen har forladt væsentlige dele af sin helhedsplan. Hr. Erhard Jakobsen spurgte, om vi havde forladt helhedsplanen. Han ville gerne høre noget om det. Jeg skal svare, at regeringen har ikke forladt sin helhedsplan. Regeringen har genfremsat væsentlige dele af denne plan i en række lovforslag. Men som jeg sagde i torsdags: de forslag, der direkte griber ind i pris- og løndannelse, har vi holdt tilbage, fordi vi ønsker at se udviklingen i overenskomstforhandlingerne an. Men en pause i prisstigninger og indkomststigninger vil stadig være en nødvendighed for at få løst de økonomiske problemer i det danske samfund på den rigtige måde.

Hr. Svend Andersen (Roskilde a.) opfordrede regeringen til at forhandle med et antal partier, der udgør et flertal, og som er villige til at gennemføre upopulære foranstaltninger. Ja, det er nøjagtig, hvad regeringen har gjort, og hvad regeringen vil gøre. Med hensyn til besparelserforanstaltningerne, besparelserforslagene, står regeringen ved det forlig, som er indgået i september 1974, og en forhandling med det formål at sikre et flertal må derfor forudsætte, at de pågældende forligspartier er med i det. Det vil endvidere være rimeligt at vente, til for-

slagene er fremsat i folketinget — det vil ske snarest. Flere af dem er fremsat, og de sidste vil komme snarest.

Hr. Svend Andersen (Roskilde a.) havde en bemærkning om, at vi skulle nå løsnin-gerne inden den 1. april. Det er noget, vi alle kan være enige om. Finansloven skal jo være vedtaget senest ved udgangen af marts. Men så føjede han til: det haster, thi for hver dag, der går, bliver nye tusinder arbejdsløse. Jeg mener, at arbejdsløshedstallene er alvorlige, og regeringen har sagt, at vi sætter problemet om arbejdsløsheden øverst. Men det er ikke rigtigt, at hvis vi er en dag længere om at behandle finansloven, så bliver tusinder nye arbejdsløse. Der er ikke en sådan direkte forbindelse.

Det er for øvrigt heller ikke rigtigt, som en ordfører sagde, at arbejdsløshedstallene er langt værre i Danmark end i alle andre europæiske lande. Tallene er alvorlige i Danmark og alvorlige nok, man behøver ikke at forstørre dem op. Misforståelsen kommer vel af, at man sammenligner procenter. Jeg gør opmærksom på, at man tager procenterne med hensyn til ledighed af forskellige tal i forskellige lande, og derfor kan de ikke, som det undertiden sker, direkte sammenlignes.

Debatten må vel indtil nu bedømmes som forholdsvis stilfærdig. Hr. Erhard Jakobsen sagde, at der var åbenbart en taleulyst. Det er måske rigtigt — måske ikke hos alle, men måske er det en rigtig bedømmelse. Jeg har, når jeg siger, at jeg finder, debatten har været stilfærdig, ikke overhørt den skarpe kritik, som er rettet mod os i regeringen. Men jeg har hæftet mig ved også, at der har været en alvor, en alvorlig tone, over for problemerne i de fleste ordførertaler. Og bagved, har jeg forstået, ligger der en ansvarsfølelse over for opgaverne, en ansvarsfølelse, som jo må og skal være i folketinget.

Vi står over for en bunden opgave; vi står over for den opgave med de kræfter, vi har i de forskellige grupperinger i folketinget, under de vilkår, som valget har givet os, at finde løsninger på de problemer, som vi står